

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200211
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3021200211.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD., členov JUDr. Aleny Radičovej a JUDr. Márie Vrtochovej, v právnej veci žalobcu: C., s.r.o., so sídlom Q. na D. X/A, XXX XX J., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného Mgr. Pavol Riško, advokát so sídlom Pribinova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 10.05.2021, takto

rozhodol:

Správny súd zrušuje rozhodnutie žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. XXXXXXXXXXX/XXXX. zo dňa 10.05.2021 a rozhodnutie Daňového úradu Trenčín č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 05.01.2021 a vec vracia správny orgán prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa správnou žalobou doručenu Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj „správny súd“) dňa 13.07.2021 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 10.05.2021 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“), potvrdzujúceho rozhodnutie Daňového úradu Trenčín (ďalej aj „správca dane“) č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 05.01.2021 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bol podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) žalobcovi vyrubený rozdiel dane v sume 20.700,- Eur na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) za zdaňovacie obdobie júl 2017, v podstate z dôvodu porušenia ustanovenia § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o DPH“ alebo „zákon č. 222/2004 Z.z.“) v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH žalobcom tým, že si uplatnil právo na odpočítanie DPH z faktúr vystavených spoločnosťou B. s.r.o. s predmetom fakturácie vysielanie reklamných spotov na LED obrazovkách a s predmetom fakturácie nábor pracovníkov za mesiac júl 2017 v regiónoch HU, RO, BG, pričom podľa daňových orgánov nebolo preukázané, že spoločnosť B. s.r.o. bola skutočne dodávateľom zdaniteľných plnení uvedených na sporných dodávateľských faktúrach.

2. Petítom správnej žaloby sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie správcovi dane z dôvodov uvedených v ustanovení § 191 ods. 1 písm. c) a písm. d) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi úplnú náhradu trov konania.

3. Právny záver daňových orgánov o nesplnení zákonných podmienok na odpočítanie DPH u žalobcu, založený na zistení, že spoločnosť B. s.r.o. nemala personálne ani materiálne vybavenie na realizáciu reklamnej kampane na LED obrazovkách a túto si obstarala od spoločnosti B. media, s.r.o., že zo strany spoločnosti B. s.r.o. došlo následne k neúmernému zvýšeniu ceny a že fakturácia medzi spoločnosťou B. s.r.o. a žalobcom nemala už žiadne ekonomické opodstatnenie, že správcovi dane neboli predložené žiadne doklady a dôkazy, ktoré by preukazovali reálne poskytnutie plnenia žalobcovi spoločnosťou B. s.r.o., je podľa žalobcu nesprávny.

4. Žalobca zdôraznil, že ani daňové orgány nespochybnili reálne poskytnutie plnenia. Reklamné spoty odvysielané boli, čo vyplýva z dokladov od spoločnosti B., s.r.o. a informácií poskytnutých jej konateľom. K spochybneniu prínosu spoločnosti B. s.r.o. v rámci dodania reklamných spotov a daňovými orgánmi tvrdenému neprimeranému navýšeniu ceny priamym dodávateľom žalobca uviedol, že až do času daňovej kontroly nemal tušenie o tom, za akú cenu nakúpila spoločnosť B. s.r.o. odvysielanie reklamných spotov u spoločnosti B., s.r.o. Cena, za ktorú spoločnosť B. s.r.o. reklamné služby objednala a reálne nakúpila u spoločnosti B. s.r.o., je obchodným tajomstvom žalobcovho dodávateľa, ku ktorému sa žalobca za štandardných okolností nemal ako dostať. Žalobca poukázal na to, že medzi ním, dodávateľom a subdodávateľom neexistuje žiadne personálne prepojenie v osobách konateľov ani spoločníkov, a to ani v minulosti, preto žalobca skutočne nemal ako zistiť informácie o cene za reklamné služby dohodnutej medzi spoločnosťami B. s.r.o. a B. media, s.r.o.

5. K daňovými orgánmi konštatovanej neúmernosti zvýšenia ceny žalobcovi zo strany jeho dodávateľa žalobca uviedol, že aj samotný konateľ spoločnosti B. media, s.r.o. správcovi dane uviedol, že žalobcovi by účtoval cenu podľa cenníka, t.j. 2,56 Eur za 10 sekúnd reklamného spotu. V porovnaní s tým spoločnosť B. s.r.o. ponúkla žalobcovi cenu 1,- Eur za 10 sekúnd reklamného spotu. Ak sa teda žalobca rozhodol pre spoluprácu so spoločnosťou B. s.r.o., prijal výhodnejšiu ponuku a konal tak hospodárne, keďže spoločnosti B. media, s.r.o. by za rovnaký počet odvysielaných reklamných spotov zaplatil viac než dvojnásobok. Bez účasti spoločnosti B. s.r.o. by k odvysielaniu reklamných spotov za túto pre žalobcu výhodnejšiu cenu vôbec nedošlo.

6. Žalobca zaujal názor, že daňové orgány popierajú sami seba, keď tvrdia, že nebolo dokázané reálne uskutočnenie celého rozsahu fakturovaného plnenia, ale zároveň uznali odpočet DPH z plnenia dodaného spoločnosťou B. media, s.r.o. pre spoločnosť B. s.r.o. Z toho vyplýva, že predmetné plnenie aj daňové orgány považujú za dodané v celom rozsahu. Skutočnosť, že si spoločnosť B. s.r.o. ako subjekt, ktorý nakúpené plnenie predal ďalej, navýšila cenu, nevníma žalobca ako niečo neobvyklé. Zisk je predsa zmyslom každého podnikania, pričom spoločnosť B. s.r.o. nie je charita. Žalovaný namietol, že daňové orgány nešpecifikovali, aký právny predpis mal porušiť, keď mal vedieť o navýšení ceny zo strany spoločnosti B. s.r.o., resp. aký právny predpis mu ukladá povinnosť zisťovať si, za akú cenu obstaral služby jeho dodávateľ. Takýto právny predpis podľa názoru žalobcu ani neexistuje, pretože by kolidoval s obchodným tajomstvom podnikateľských subjektov.

7. Aj v prípade faktúry za nábor pracovníkov v zahraničí žalobca zdôraznil splnenie svojej dôkaznej povinnosti. Správcovi dane doložil, že spoločnosť B. s.r.o. vypracovala pre žalobcu prieskum trhu práce a získala podrobné informácie ohľadom nezamestnanosti v Bulharsku. Všetky tieto informácie (dotazník, štatistika náborov, prehľad záujemcov) boli podkladom pre vypracovanie podrobnej príručky náboru v Bulharsku, ktorá je autorským dielom. Dodanie služieb potvrdila aj vtedajšia konateľka dodávateľa pani Erika V.. Spoločnosť B. s.r.o. tiež vypracovala databázu personálnych agentúr pôsobiacich v Bulharsku s kompletnými kontaktnými údajmi, čo je tiež obsahom príručky. Táto databáza bola vypracovaná, aby potenciálni klienti žalobcu získali prehľad o tom, s akými personálnymi agentúrami je možné v Bulharsku nadviazať spoluprácu. Dôkazy však správa dane označil ako nedostatočné, resp. nevierohodné, požadujúc po žalobcovi ďalšie dôkazy, čo však už prekračovalo rámec dôkaznej povinnosti kontrolovaného daňového subjektu, keďže išlo o skutočnosti, ktoré nastali u dodávateľa, resp. subdodávateľov, na ktoré žalobca nemal žiadny vplyv (6SŽf/10/2012). Daňové orgány nesprávne vyhodnotili poskytnutie plnenia ohľadne náboru zamestnancov, keď nezohľadnili prínos spoločnosti B. s.r.o. na vyhotovení príručky žalobcu.

8. K správnej žalobe sa na výzvu správneho súdu písomne vyjadril žalovaný. Správnu žalobu ako nedôvodnú navrhol zamietnuť, nariadenie pojednávania nežiadal. Zopakoval argumentáciu napadnutého rozhodnutia, na ktorej bezo zmeny zotrval. Zo zistení správcu dane podľa žalovaného

vyplýva, že nebolo preukázané, že preverované zdaniteľné obchody, ktoré sú predmetom faktúry č. XXXXXXXXXX („nábor pracovníkov za mesiac júl v regiónoch HU, RO, BG“), boli reálne uskutočnené deklaroványm dodávateľom B. s.r.o. Taktiež nebolo dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom preukázané, že spoločnosť B. s.r.o. žalobcovi skutočne dodala služby - vysielanie reklamných spotov, a to v rozsahu fakturovanom spornými faktúrami č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX). Reklamná kampaň bola obstaraná prostredníctvom subdodávateľa - spoločnosti B. media, s.r.o., a to na základe faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 31.07.2017, základ dane 10.000,- Eur, DPH v sume 2.000,- Eur, avšak vychádzajúc z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rozsah fakturovaných plnení (odvysielanie reklamných spotov) od dodávateľa B. s.r.o. pre žalobcu nebol dostatočne, jednoznačne a hlavne nespochybniteľne preukázaný čo do rozsahu dodania zdaniteľného plnenia. Nie je možné sa pri predkladaní dôkazov zo strany žalobcu sa uspokojiť len predložením sporných faktúr, ale opodstatnenie zjavne neúmerneho navýšenia ceny je potrebné žalobcom preukázať aj inými relevantnými dôkazmi a dokladmi, ktoré by potvrdzovali pridanú hodnotu na obstaraných zdaniteľných plneniach od spoločnosti B. s.r.o. pre žalobcu. Žalobca mal možnosť predložiť dôkazy svedčiace o tom, že uvedený typ sporných zdaniteľných obchodov a spôsob ich uskutočnenia sa nijako neodlišujú od ním vykonávaných podobných obchodov s uvedenými typmi služieb alebo jeho obchodných zvyklostí.

9. Žalovaný ďalej uviedol, že vtedajšia konateľka spoločnosti B. s.r.o. pani R. V. nepotvrdila výrobu samotných reklamných spotov, pričom uviedla, že tieto spoty vytvorila a odvysielala spoločnosť B. media, s.r.o., ktorej konateľ C. G. uviedol, že nemá vedomosť, kto reklamu vytvoril. On spot dostal na nosiči dát od spoločnosti B. s.r.o., nakoľko podmienkou bolo, že spoločnosť B. media, s.r.o. nebude vytvárať žiadne spoty. C. G. tiež uviedol, že za reklamný spot je maximálna cena 2,56 Eur za 10 sekúnd. Svedok spoznal G. Y. na jeseň 2017, oslovil ho v súvislosti s odvysielaním reklamných spotov a ponúkol mu cenu podľa cenníka, podľa toho, či ide o agentúru alebo o koncového klienta. K cene, ktorú spoločnosť za reklamné spoty fakturovala žalobcovi, C. G. uviedol, že sa na uvedené nikdy nepýtal, avšak spoločnosť B. s.r.o. upozornil, „aby ich ceny kopírovali ceny našich cenníkov, ktoré sú na stránke www.B.sk“ a v prípade zistenia, že by spoločnosť B. s.r.o. svoje ceny neadekvátne navýšila pre svojich klientov, tak by spoločnosť B. media, s.r.o. navýšila svoju cenu fakturovanú spoločnosti B. s.r.o. Spoločnosť B. media, s.r.o. poskytla odberateľovi B. s.r.o. výraznú zľavu údajne za to, že jej sprostredkoval minimálne 8 klientov, avšak C. G. nevedel uviesť ani jedného klienta, ktorého spoločnosť B. s.r.o. pre nich v mesiaci júl 2017 zabezpečila.

10. K spornej faktúre č. XXXXXXXXXX („nábor pracovníkov za mesiac júl v regiónoch HU, RO, BG“) žalovaný uviedol, že Erika V. síce verbálne potvrdila, že v uvedených krajinách prostredníctvom ďalších bližšie neidentifikovaných ľudí zháňala pracovníkov a zbierala informácie, avšak žiadny dôkaz na podporu svojich tvrdení nepredložila, napr. výstupy z rokovaní, záznamy z prieskumu, dôkazy o reálnom uskutočnení náboru zamestnancov. K náborovej príručke, ktorej obsahom mala byť aj spoločnosťou B. s.r.o. vypracovaná databáza personálnych agentúr pôsobiacich v Bulharsku, žalovaný uviedol, že žiadna z oslovených bulharských personálnych agentúr nepotvrdila spoluprácu, náborovanie alebo akúkoľvek aktivitu či obchodnú transakciu so spoločnosťou B. s.r.o. alebo so žalobcom. Z faktúry č. XXXXXXXXXX nevyplýva, že by predmetom fakturovaného plnenia mala byť aj participácia na vypracovaní náborovej príručky, vypracovanie prieskumu trhu, vypracovanie štatistík, realizácie ankiet, spracovanie príručiek, či prehľad personálnych agentúr v Bulharsku, ako tvrdil žalobca, avšak o čom nepredložil žiadny dôkaz. Predmetom zdaniteľného plnenia podľa uvedenej faktúry je „nábor pracovníkov za mesiac júl 2017 v regiónoch HU, RO, BG“. Podľa § 74 ods. 1 písm. f) zákona o DPH faktúra musí okrem iného obsahovať aj množstvo a druh dodaného tovaru, v danom prípade druh poskytnutej služby. Skutočnosť, že faktúra č. XXXXXXXXXX bola vystavená iba za nábor pracovníkov, potvrdil aj konateľ žalobcu, keď do zápisnice zo dňa 10.11.2017 uviedol, že spoločnosť B. s.r.o. pre neho hľadala pracovníkov z východnej Európy. Jej úlohou bolo nájsť pracovníkov a dozrieť na to, aby „nasadli“ na dopravný prostriedok a prišli na Slovensko. Žalovaný tiež pripomenul, že správca dane nie raz vyzýval žalobcu, aby uviedol, ktorí konkrétni zamestnanci boli prijatí na základe náboru uskutočneného spoločnosťou B. s.r.o. z regiónov uvedených na spornej faktúre, avšak konateľ žalobcu si nepamätal, nevedel sa k uvedenému vyjadriť, pričom ani dodatočne nepredložil žiadne konkrétne meno alebo identifikáciu zamestnanca prijateho na základe náboru, ktorý mala v júli 2017 zrealizovať spoločnosť B. s.r.o.

11. Záverom svojho vyjadrenia k správnej žalobe poukázal žalovaný na judikatúru kasačného súdu, z ktorej vychádzal pri aplikácii právnych predpisov v rámci preskúmaného daňového

konania. Pripomenul, že dôkaznú povinnosť v daňovom konaní má prioritne kontrolovaný daňový subjekt (4Sžf/4/2015). Zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním v daňových priznaniach uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností, nakoľko daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím (4Sžf/30/2014). Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet DPH uznaný ako oprávnený (5Sžf/94/2014). Žalovaný skonštatoval, že nezodpovedá nevyhnutnej miere opatrnosti podnikateľa, aby bez preverenia schopností a možností svojho dodávateľa zabezpečil vykonanie služieb, zaplatil za služby, ktorých prevzatie žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal.

12. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, môže sa za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

13. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Krajský súd v Trenčíne ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutia a postup žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, viazaný rozsahom a žalobnými dôvodmi. Po zistení, že žaloba bola podaná riadne zastúpenou oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, nariadil na žiadosť žalobcu na prejednanie veci pojednávanie, na ktorom prítomní účastníci zotrvali na obsahu svojej písomne zaznamenatej argumentácie. Zástupkyňa žalovaného dala do pozornosti správneho súdu rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/95/2019 zo dňa 16.06.202, ktorým bola zamietnutá správna žaloba žalobcu Mr. I., s.r.o., týkajúca sa vyrubenia rozdielu DPH za zdaňovacie obdobie október 2017 zo spochybnených zdaniteľných plnení s totožným obsahom ako v prejednávanej veci, ktoré mala žalobcovi dodať taktiež spoločnosť B. s.r.o.

15. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 10.05.2021, potvrdzujúce rozhodnutie Daňového úradu Trenčín č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 05.01.2021, ktorým bol podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku žalobcovi vyrubený rozdiel dane v sume 20.700,- Eur na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2017.

16. Daňový úrad Trenčín, pobočka Považská Bystrica, ako správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu DPH za zdaňovacie obdobie júl 2017, o výsledku ktorej vyhotovil Protokol z daňovej kontroly zo dňa 26.02.2019.

17. Žalobca si okrem iného v kontrolovanom ZO uplatnil nárok na odpočítanie DPH z faktúr vystavených spoločnosťou B., s.r.o., IČO: XX XXX XXX. Išlo o

- faktúru č. XXXXXXXXXXX zo dňa 27.07.2017 za nábor pracovníkov za mesiac júl v regiónoch HU, RO, BG, základ dane 32.140,- Eur, DPH 6.428,- Eur,
- faktúru č. XXXXXXXXXXX zo dňa 31.07.2017 za vysielanie reklamných spotov na LED obrazovkách za obdobie 1.7. - 31.7. na Západnom Slovensku, základ dane 38.320,- Eur, DPH 7.664,- Eur,
- faktúru č. XXXXXXXXXXX zo dňa 31.07.2017 za vysielanie reklamných spotov na LED obrazovkách za obdobie 1.7. - 31.7. na Východnom Slovensku, základ dane 18.400,- Eur, DPH 3.680,- Eur,
- faktúru č. XXXXXXXXXXX zo dňa 31.07.2017 za vysielanie reklamných spotov na LED obrazovkách za obdobie 1.7. - 31.7. na Strednom Slovensku, základ dane 24.640,- Eur, DPH 4.928,- Eur.

18. K faktúram žalobca doložil Zmluvu o poskytovaní služieb zo dňa 01.03.2017 a Zmluvu o poskytovaní reklamných služieb zo dňa 15.05.2017, uzatvorené so spoločnosťou B., s.r.o. v zastúpení konateľkou R. V.. Za žalobcu zmluvy podpísal konateľ G. Y.. Predmetom Zmluvy o poskytovaní služieb bola úprava práv a povinností zmluvných strán v súvislosti so zabezpečením náboru zamestnancov na území Maďarska, Rumunska a Bulharska, vypracovanie prieskumu trhu, štatistík, ankiet a analýz podľa zadania odberateľa. Predmetom Zmluvy o poskytovaní reklamných služieb bolo zabezpečenie reklamy

a propagácie žalobcu prostredníctvom odvysielania na LED veľkoplošných obrazovkách v súlade so zadaním objednávateľa.

19. Dňa 10.11.2017 uskutočnil správca dane s konateľom žalobcu Pavlom Y. ústne pojednávanie, pri ktorom okrem iného uviedol, že spolupráca s dodávateľom B. s.r.o. začala z dôvodu nábora pracovníkov z východnej Európy - Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko (ďalej aj „HU, RO, BG“) a taktiež z dôvodu vysielania reklamy na LED obrazovkách, ktoré sú rozmiestnené po Slovensku a sú zamerané na nábor pracovníkov. G. uviedol, že konal s R. V. ako konateľkou dodávateľa B. s.r.o. Právnym základom ich obchodov sa stali Zmluva o poskytovaní služieb zo dňa 01.03.2017 a Zmluva o poskytovaní reklamných služieb zo dňa 15.05.2017. Keďže R. V. neovláda slovenský jazyk, ale len maďarský jazyk, na stretnutia chodila s tlmočníkom. Nábor pracovníkov robila, resp. zabezpečovala R. V., ktorá mala skúsenosti zo Slovenska. V súvislosti s preverovaním dôveryhodnosti svojich obchodných partnerov Pavol Y. uviedol, že „ťažko sa k tomu vyjadriť, je to skôr o tom, že R. V. prišla a odprezentovala sa, čo sľúbila, to dodržala, nemá s ňou žiadne problémy“. Ďalej uviedol, že ku každej reklame bol report (predložil aj správcovi dane). Majiteľom obrazoviek, na ktorých boli reklamné spoty vysielané, je subdodávateľská spoločnosť B. media, s.r.o. S uvedenou spoločnosťou sa konateľ žalobcu pokúšal skontaktovať, ale za spoty bola podľa cenníka cena 2,50 Eur bez DPH. Pre spoločnosť B. media, s.r.o. je ako malý podnikateľ asi nezaujímavý. R. V. mu ponúkla cenu 1,00 Eur za spot, nakúpila viac spotov trvajúcich 10 sekúnd. Na reklamných spotoch je premietané: Názov spoločnosti, odkaz na webovú linku, zelená linka, ktorá je zadarmo, výraz „Hľadáme práve vás“, alebo „Dobré pracovné podmienky“. Fotky s predstavou spotu zaslal konateľ žalobcu dodávateľovi I.A.T s.r.o., ktorý ich postúpil subdodávateľovi B. media, s.r.o., následne od dodávateľa B. s.r.o. žalobca dostal návrh, ktorý odsúhlasil alebo neodsúhlasil. Odvysielanie reklamy si žalobca odkontroloval cez koordinátorov po Slovensku. Dodávateľská spoločnosť B. s.r.o. nie je majiteľom reklamných plôch ani LED obrazoviek, ale má prenajatý len reklamný čas. Vlastníkom obrazoviek, na ktorých sa vysielala predmetná reklama, je B. media, s.r.o. V súvislosti s faktúrou č. XXXXXXXXX (nábor pracovníkov) G. Y. uviedol, že dodávateľ B. s.r.o. preňho hľadá pracovníkov z východnej Európy (HU, RO, BG); jeho úlohou je nájsť pracovníkov a dozrieť na to, aby nasadli na dopravný prostriedok a prišli na Slovensko. Žalobca zamestnáva cca 270 ľudí, ktorí robia rôzne práce.

20. Z miestneho zisťovania uskutočneného správcom dane dňa 12.12.2017 vyplýva, že subdodávateľ B. media, s.r.o. v preverovanom zdaňovacom období vystavil pre spoločnosť B. s.r.o. faktúru č. XXXXXXXXX zo dňa 14.08.2017 (realizáciu reklamnej kampane na LED obrazovkách v sieti, DPH vo výške 2.000,- Eur). Nebola uzatvorená písomná zmluva, len ústna dohoda. Spoločnosť B. media, s.r.o. vlastní veľkoplošné reklamné LED obrazovky, ktoré sú inštalované na fasádach a plochách nehnuteľností, ktoré si spoločnosť prenajíma po celom území Slovenska. Bolo potvrdené vysielanie reklamných spotov pre žalobcu, ako dôkaz predložil C. G., konateľ uvedenej spoločnosti, report, dokumentáciu ku kampani, za obdobie 01.07. - 31.07. 2017. Spolupráca so spoločnosťou B. s.r.o. prebiehala za účasti konateľky R. V., občianky Maďarskej republiky, ktorá na jednania chodila vždy s tlmočníkom, pánom S. J.. Reklamný spot, ktorý bol odvysielaný na LED obrazovkách, bol poskytnutý odberateľom B. s.r.o. na CD nosiči alebo USB (formát .mp4); cena za reklamný spot je 2,56 Eur za 10 sekúnd. Pre spoločnosť B. s.r.o., ktorá má 6-8 klientov, pre ktorých subdodávateľ B. media, s.r.o. zabezpečuje reklamný spot na LED obrazovkách, je cena za reklamný spot 0,20 Eur za 10 sekúnd. Faktúra č. XXXXXXXXX zo dňa 14.08.2017 bola vystavená za zabezpečenie reklamného spotu na LED obrazovkách pre všetkých klientov odberateľa B. s.r.o. za obdobie júl 2017, bezhotovostne bola uhradená dňa 31.08.2017.

21. Podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava 1 vložka číslo: XXXXXX/B, oddiel: Sro spoločnosť B. s.r.o., P. 4, XXX XX J. - C. C., konateľom spoločnosti v období od 15.03.2016 do 02.11.2018 bola R. V., T. B. utca3, D. XXXX, C. a od 02.11.2018 je konateľom B. D., J. H. u. XX. fsz. Xa, T. 7400, C., ktorý je aj jediným spoločníkom.

22. Dňa 31.01.2018 uskutočnil správca dane so svedkom R. V., konateľkou spoločnosti B. s.r.o., ústne pojednávanie za prítomnosti tlmočníka S. J., nakoľko svedkyňa neovláda slovenský jazyk. Zo zápisnice o ústnom pojednávaní vyplýva, že spoločnosť B. s.r.o. nemala zamestnancov, nevlastnila výrobné prostriedky, motorové vozidlá, nehnuteľnosti ani iný majetok; svedkyňa spolupracovala so žalobcom (reklamné spoty a prieskum trhu v Rumunsku, Bulharsku a v Maďarsku) na základe písomných zmlúv podpísaných v Bratislave. Erika V. verbálne potvrdila vystavenie sporných faktúr, ich zaúčtovanie a odvedenie dane, s uvedením, že zdaniteľné plnenie (vysielanie reklamných spotov) vytvorila (vyrobila) odvysielala spoločnosť B. media s.r.o., s ktorou bola dohodnutá nízka cena na celý rok a faktúru č.

XXXXXXXXX zo dňa 14.08.2017, ku ktorej R. V. uviedla, že každý mesiac bola platená suma určená na faktúre ako paušál, t.j. nebolo rozhodnuté, či bola alebo nebola vyrobená, vykonaná, odvysielaná reklama, nezáležalo ani na počte reklamných spotov. K cenovému nárastu súvisiacemu s dodaním reklamných spotov pre žalobcu (nákup od B. media, s.r.o. za 12.000,- Eur a predaj žalobcovi v celkovej sume sporných faktúr 114.120,- Eur) Erika V. uviedla, že za čo predávala, neriešila, žalobcovi táto cena vyhovovala, v júli 2017 nemala iných klientov. Pri faktúre č. XXXXXXXXXX (nábor pracovníkov za mesiac júl 2017 v regiónoch HU, RO, BG) R. V. verbálne potvrdila jej vystavenie, zaúčtovanie a odvedenie dane, s uvedením, že faktúru vystavila na základe zmluvy. Predmetom dodania bol prieskum, zháňala ľudí v krajinách HU, RO a BG, čo osobne nezabezpečovala, ale prostredníctvom dlhodobých známych (bezplatne), ktorých nevedela identifikovať. K bodu 7.6 Zmluvy o poskytovaní služieb (postúpenie práv a povinností) uviedla, že nerobila nič, len zbierala informácie, zmluvu neporušila, súhlas od žalobcu nepotrebovala; prieskumy trhu boli vypracované jej známymi v HU, BG a RO (mená uviesť nevedela), ktoré zosumarizovala a poskytla žalobcovi. Svedkyňa uviedla, že vyfakturovaná cena bola vrátane služieb, cestovných nákladov, nákladov na ubytovanie; do HU, BG a RO cestovala požičaným autom (od spoločnosti BRS s.r.o., ŠPZ J., E. M.), spávala u známych. S ľuďmi, ktorých naberala do práce, hovorila po maďarsky; nepamätala si konkrétnych ľudí, ktorých zabezpečila žalobcovi, nepodpisovala s potenciálnymi pracovníkmi zmluvy.

23. Správca dane dňa 05.04.2018 vypočul ako svedka C. G., konateľa spoločnosti B. media, s.r.o., ktorý potvrdil vystavenie faktúry č. XXXXXXXXXX (dohoda o mesačnom paušále, v rámci ceny mohlo byť odvysielané maximálne pre 8 klientov) pre spoločnosť B. s.r.o., zaúčtovanie a odvedenie dane, a odvysielanie reklamných spotov. Svedok uviedol, že reklamný spot, súvisiaci s reklamou žalobcu, odvysielaný na LED obrazovkách, ktorých vlastníkom je spoločnosť B. media, s.r.o., bol poskytnutý spoločnosťou B. s.r.o. na CD nosiči alebo USB kľúči. Nemal vedomosť o tom, kto predmetný spot vytvoril. Dohoda so spoločnosťou B. s.r.o. bola, že ak predmetná faktúra nebude uhradená, tak ďalší mesiac nebude odvysielaný reklamný spot ako aj skutočnosť, že spoločnosť B. media, s.r.o. nebude vytvárať spoty. Svedok G. Y. spoznal na jeseň 2017, oslovil ho v súvislosti s odvysielaním reklamných spotov a ponúkol mu cenu podľa cenníka, podľa toho, či ide o agentúru, alebo o koncového klienta. K cene stanovenej spoločnosťou B. s.r.o. pre žalobcu C. G. uviedol, že sa nikdy na uvedené nepýta, ale aj spoločnosť B. s.r.o. upozornil, že „aby ich ceny kopírovali ceny našich cenníkov, ktoré sú na stránke www.lasermedia.sk <<http://www.C..sk>>“ a v prípade zistenia, že by spoločnosť B. s.r.o. svoje ceny neadekvátne navýšila pre svojich klientov, tak by spoločnosť B. media, s.r.o. navýšila ich nákupnú cenu.

24. Dňa 09.05.2018 bolo správcovi dane doručené vyjadrenie k Výzve č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 24.04.2018, v ktorom žalobca okrem iného uviedol, že predmetné reklamné spoty odvysielané spoločnosťou B. media, s.r.o. vytvoril sám žalobca; so spoločnosťou B. s.r.o. komunikoval mailom, telefonicky, a to s S. J., tlmočníkom dodávateľa. Stretnutia prebiehali aj s konateľkou dodávateľa, za jeho prítomnosti. O realizácii reklamných spotov boli poskytnuté žalobcovi reporty od dodávateľa, fotografie obrazoviek, na ktorých bola umiestnená reklama. Žalobca ako aj jeho zamestnanci LED obrazovky taktiež kontroloval počas služobných ciest. Prílohu mailu tvoril náhľad výstupu z prieskumu trhu práce v Bulharsku, ktorým je podrobný prehľad personálnych agentúr v Bulharsku, s ktorými je možné nadviazať spoluprácu pri „náborovaní“ zamestnancov, s popisom ich zamerania a kontaktnými údajmi. Správcovi dane bol predložený menný zoznam zamestnancov, ktorí reálne pracovali v spoločnosti v období júl 2017, avšak nikto z uvedených zamestnancov nebol prijatý na základe náboru dodávateľom B. s.r.o.

25. Obsahom zaslaného reklamného spotu bolo odvysielanie textu v dĺžke 10 sekúnd: „Mr. I., PERSONAL AGENCY; Chýbajú vám zamestnanci? Obráťte sa na nás!; Mr. I., Vaša personálna istota.; www.C..sk <<http://www.C..sk>> XXXX XXX XXX“.

26. Na základe žalobcom uvedených skutočností správca dane zaslal žiadosti o informácie („MVI“) zo dňa 11.06.2018 a zo dňa 30.08.2018. Z odpovedí na MVI vyplýva, že oslovené náborové agentúry, spoločnosti sídlia v Bulharsku (Y., W. Recruiting, S. Hr, S. J.) neuzatvorili obchodnú zmluvu, spoluprácu, nábor alebo akúkoľvek inú službu, nerealizovali, nevystavili, nezaúčtovali žiadne doklady, nebola prejednávaná spolupráca so žalobcom. Popreli uskutočnenie transakcií, vzťahy so žalobcom, spoločnosť ACE HR nepredložila ročné daňové priznanie za rok 2017; spoločnosť S. Y. J. nespocovala s pani R. V. alebo pánom G. Y., neuskutočnila verbálnu, či písomnú komunikáciu.

27. Preverujúc skutočnosti uvedené žalobcom správca dane dňa 13.10.2020 uskutočnil ústne pojednávanie so svedkom C. T., ktorý okrem iného uviedol, že pre spoločnosť Mr. I., s.r.o. pracuje od marca 2019 na pracovnú zmluvu. Momentálne pracuje ako koordinátor; s pánom Y. sa pozná asi 5 rokov. Svedok žalobcovi navrhol vypracovanie profesionálnych stránok; spolupráca mohla začať v roku 2016/2017. Svedok potvrdil skutočnosť uvedenú žalobcom, že svedok osobne vytvoril reklamný spot "Mr. I. G. S.", ktorý bol následne odvysielaný na LED obrazovkách na Západnom, Východnom a Strednom Slovensku. Svedok potvrdil, že spot vytvoril on a uviedol, že na dĺžku si presne nespomínal, mohlo to byť cca 30 sekúnd, až 1 minúta; bol spot, kde nejaká osoba - chlapík volá, resp. ukazuje na ľudí, že nájdi si prácu, samozrejme boli tam aj kontaktné údaje. Uviedol, že čo sa týka samotného vysielania, minulý rok dostal za úlohu a robil aj kontrolu týchto spotov v mestách Bratislava, Košice, Prešov, Námestovo, Banská Bystrica, Nitra, kde robil fotodokumentáciu; túto činnosť vykonával cca v mesiaci november 2019. Svedok uviedol, že za uvedenú službu peniaze nedostal, ale od pána Y. za to dostal tovar - samoopaľovacie produkty; je vyučený elektrotechnik, odbor informačné technológie, s certifikátom CISCO a ECDL, na vytvorenie tohto videa použil photoshop a sony vegas. Nie je profesionál, ale v rámci svojich schopností a možností sa naučil v grafických programoch pracovať. Spoty vytváral na svojom osobnom počítači, reklamné spoty pre iné spoločnosti nevytváral. Konateľku spoločnosti B. s.r.o. R. V. nepozná.

28. Správca dane z kontrolných výkazov DPH dodávateľa B. s.r.o. za zdaňovacie obdobie júl 2017 zistil, že daň z vystavených faktúr pre platiteľa na výstupe priznal, avšak svoju daňovú povinnosť si ponižil prostredníctvom nekontaktnej spoločnosti B. s.r.o., teda DPH reálne odvedená nebola. Samotné vykázanie výslednej sumy v podanom daňovom priznaní a kontrolných výkazoch dodávateľa B. s.r.o. nemusí zobrazovať stav reálny, opodstatnený reálne vykonávanou ekonomickou činnosťou a tento dôkazný prostriedok sám o sebe bez možnosti jeho posúdenia v hlbšom kontexte nie je pre správca dane hodnoverným dôkazným prostriedkom, na základe ktorého možno vyvodiť a prijať jednoznačný úsudok. Z informačného systému Finančnej správy správca dane tiež zistil, že spoločnosť B. s.r.o. vykazuje vysoké obraty a nízku vlastnú daňovú povinnosť. V spoločnosti B. s.r.o. boli vykonané viaceré daňové kontroly na DPH, daňová kontrola bola vykonaná aj za zdaňovacie obdobie júl 2017, pričom sa nepotvrdili dodania od dodávateľa B. s.r.o. Správca dane nepriznal spoločnosti B. s.r.o. právo na odpočítanie DPH z faktúr vystavených spoločnosťou B. s.r.o. ktorá bola jediným tuzemským dodávateľom tovaru pre spoločnosť B. s.r.o. Dodávateľ B. s.r.o. reálne neodviedol daň na výstupe z ceny reklamných služieb a naborovania zamestnancov pre platiteľa, nakoľko si daňovú povinnosť ponižil vstupnými faktúrami od nekontaktnej spoločnosti B. s.r.o., ktorej bola ukončená registrácia na DPH dňa 28.02.2018. Taktiež správca dane z informačného systému Finančnej správy zistil, že spoločnosť B. s.r.o. deklarovala vo všetkých daňových priznaniach na DPH vysoké obraty a vlastnú daňovú povinnosť, ktorú ani za jedno zdaňovacie obdobie neuhradila. Od zdaňovacieho obdobia august 2017 spoločnosť nepodala daňové priznania na DPH, kontrolné výkazy v zákonom stanovenej lehote, ani po výzvach správca dane. Podľa aktuálneho výpisu z Obchodného registra v spoločnosti B. s.r.o., došlo k prevodu obchodného podielu, výmene konateľa a k zmene sídla. Jediným spoločníkom a konateľom je X. E., maďarský občan.

29. Daňový úrad Trenčín vydal rozhodnutie č. XXXXXXXXX/XXXX zo dňa 05.01.2021, ktorým podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 20.700,- Eur na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2017. Na základe preverenia deklarovanych zdaniteľných plnení je podľa správca dane zrejmé, že dodávateľ - spoločnosť B. s.r.o. - zdaniteľné plnenie uvedené na faktúre č. XXXXXXXXX zo dňa 27.07.2017 (nábor pracovníkov za mesiac júl 2017 v regiónoch HU, RO, BG) reálne nedodal, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že správca dane preukázateľne spochybnil samotnú existenciu predmetných služieb. Ďalej bolo podľa správca dane preukázané, že spoločnosť B. s.r.o. nedodala zdaniteľné plnenie (vysielanie reklamných spotov na LED obrazovkách v období od 01.-31.07.2017 na Západnom, Východnom a Strednom Slovensku) v takom rozsahu, ako je uvedené na faktúrach č. XXXXXXXXX, č. XXXXXXXXX a č. XXXXXXXXX.

30. Správca dane v súvislosti s dodaním služby - vysielanie reklamných spotov na LED obrazovkách uvedených na sporných faktúrach - konštatoval, že tvrdenie žalobcu, že dodávateľ B. s.r.o. zvýhodnenú cenu získal z dôvodu, že nakúpil oveľa viac vysielacieho času, nakoľko vystupoval v postavení agentúry a nakúpený vysielací čas predával ďalej svojim odberateľom, nemá oporu v listinných dôkazoch. Svedok R. V. uviedla, že nízku cenu od dodávateľa dostala z dôvodu, že bola dohodnutá na celý rok, zároveň však uviedla, že v danom období žiadnych iných klientov okrem žalobcu nemala. Konateľ subdodávateľa B. media, s.r.o. C. G. uviedol, že ich spoločnosť má odberateľov - agentúry, medzi ktoré patrí aj

spoločnosť B. s.r.o. a týmto reklamným agentúram ponúka nízku cenu, ale nevedel uviesť ani jedného iného klienta okrem platiteľa, ktorého pre nich spoločnosť B. s.r.o. zabezpečila. Rozpornou teda zostáva aj skutočnosť, či dodávateľ B. s.r.o. bol takou reklamnou agentúrou, ktorá nakúpila veľké množstvo vysielacieho času a mohla dosiahnuť tak výraznú zľavu. Konateľka dodávateľa B. s.r.o. R. V. uviedla, že žiadnych iných klientov okrem žalobcu nemala. Správca dane zistil, že dodávateľ B. s.r.o. nemal materiálne ani personálne vybavenie na realizáciu reklamnej kampane na LED obrazovkách. Predmetnú reklamnú kampaň obstaral od subdodávateľa B. media, s.r.o., za ktorú jej bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXX zo dňa 31.07.2017, základ dane 10.000,- Eur, daň v sume 2.000,- Eur. Fakturácia medzi spoločnosťami B. s.r.o. a Mr. I. s.r.o. nemala žiadne ekonomické opodstatnenie, rozsah fakturovaných plnení od dodávateľa B. s.r.o. pre žalobcu nebol preukázaný. Správca dane prijal záver, že v tomto prípade nepostačuje len predloženie dodávateľských faktúr od spoločnosti B. s.r.o., ale neúmerné navýšenie ceny je potrebné žalobcom preukázať aj inými relevantnými dôkazmi a dokladmi, ktoré by potvrdzovali pridanú hodnotu na obstaraných zdaniteľných plneniach od spoločnosti IA. s.r.o. pre žalobcu. Správca dane počas daňovej kontroly a následných vyrubovacích konaní neboli predložené žiadne doklady a dôkazy, ktoré by preukazovali poskytnutie väčšieho rozsahu plnenia od dodávateľa B. s.r.o. pre žalobcu faktúrami č. XXXXXXXXX, č. XXXXXXXXX a č. XXXXXXXXX zo dňa 31.07.2017, ako bol rozsah plnenia od B. media, s.r.o. pre spoločnosť B. s.r.o. Na základe vyššie uvedených zistení správca dane z celkom odpočítanej dane z faktúr vystavených dodávateľom B. s.r.o. č. XXXXXXXXX, č. XXXXXXXXX a č. XXXXXXXXX zo dňa uznal právo na odpočítanie dane vo výške 2.000,- Eur, čo predstavuje priznanú daň subdodávateľom B. media, s.r.o. z faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 31.07.2017 za realizáciu reklamnej kampane na LED obrazovkách v sieti B. media s.r.o. pre dodávateľa B. s.r.o. Správca dane skonštatoval, že rozdiel vo výške 14.272,- Eur predstavuje neoprávnene odpočítanú daň v zmysle ustanovení uvedených v § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) a § 74 ods. 1 písm. f) zákona o DPH - vysielanie reklamných spotov na LED obrazovkách, pri ktorých žalobca nepreukázal ich reálne uskutočnenie. Správca dane taktiež uzavrel, že žalobca v priebehu výkonu daňovej kontroly a vyrubovacieho konania nepredložil také dôkazy a doklady, ktoré by potvrdzovali reálne uskutočnenie celého rozsahu fakturovaného plnenia. Z toho dôvodu správca dane pristúpil k uznaniu práva na odpočítanie dane vo výške dane vyčíslenej na faktúre od subdodávateľa B. media, s.r.o. ktorá potvrdila, že odvysielala reklamné spoty pre žalobcu. Správca dane uzavrel, že nebol jednoznačne preukázaný vznik daňovej povinnosti u dodávateľa B. s.r.o. a tým nebola preukázaná skutočnosť, že zdaniteľná osoba konajúca v postavení zdaniteľnej osoby - dodávateľ služieb B. s.r.o. podľa § 9 ods. 1 zákona o DPH v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. b) zákona o DPH v skutočnosti poskytla zdaniteľné plnenie za protihodnotu v tuzemsku.

31. Žalobca k faktúre č. XXXXXXXXX predložil Zmluvu o poskytovaní služieb zo dňa 01.03.2017, ktorej predmetom je úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán (B. s.r.o. ako poskytovateľ a žalobca ako odberateľ) súvisiacich s poskytovaním odborných služieb pri koordinácii projektov a nábore zamestnancov zo strany poskytovateľa podľa inštrukcií odberateľa. Úlohou dodávateľa, podľa vyjadrenia Pavla Y., bolo pre žalobcu hľadať pracovníkov z východnej Európy a dozrieť na to, aby „nasadli na dopravný prostriedok a prišli na Slovensko“. Všetky služby súvisiace s prepravou osôb na územie SR zabezpečoval žalobca, ktorý však žiadne dôkazy o uvedených skutočnostiach nepredložil. R. V. verbálne potvrdila vystavenie faktúr, zaúčtovanie a odvedenie dane. Predmetom dodania (nábor pracovníkov) bol prieskum, zháňala ľudí v Maďarsku, Bulharsku a Rumunsku, avšak nie osobne, ale prostredníctvom dlhodobých známych (bezplatne), ktorých nevedela identifikovať. Uviedla, že nerobila nič, len zbierala informácie, že cestovala požičtaným autom (od spoločnosti BRS s.r.o., EČV: J Škoda M.), ale následne uviedla, že nevie, či ho mala požičtané aj v júli 2017. Tiež uviedla, že prieskum trhu vypracovali jej známi v HU, BG a RO, avšak mená uviesť nevedela, nepodpisovala s nimi žiadne zmluvy. Získané údaje zosumarizovala a poskytla žalobcovi, avšak žiadne relevantné dôkazy na podporu svojich tvrdení nepredložila, napr. výstupy z rokovaní, záznamy z prieskumu, zoznam osôb získaných na základe náborových aktivít a pod. Žalobca neskôr tvrdil (15.02.2019), že dodávateľ B. s.r.o. vypracoval pre neho prieskum trhu práce, že získal informácie ohľadom nezamestnanosti v Bulharsku, o voľných pracovných pozíciách, vypracoval „výťah“ zo zákonníka práce, čo je odklon od tvrdení na začiatku daňovej kontroly, že sa malo jednať o nájdenie pracovníkov, ktorí nasadli na dopravný prostriedok a prišli na Slovensko. Informácie získané Erikou V. mali byť podkladom pre vypracovanie príručky „náborovania“ v Bulharsku, ktorá je autorským dielom samotného žalobcu a je k dispozícii k nahliadnutiu. Časť fakturovanej sumy je teda provízia za participáciu na vypracovaní náborovej príručky, pričom spoločnosť B. s.r.o. tiež vypracovala databázu personálnych agentúr pôsobiacich v Bulharsku s kompletnými kontaktnými údajmi, čo je tiež obsahom príručky. Správca dane upozornil, že žiadna z oslovených

personálnych agentúr v Bulharsku nepotvrdila spoluprácu, „náborovanie" alebo akúkoľvek inú obchodnú aktivitu či transakciu, či už so spoločnosťou B. s.r.o. alebo so žalobcom samotným. Správca dane dal do pozornosti, že vo faktúre č. XXXXXXXXXX nie je predmetom deklarovaného plnenia participácia na vypracovaní náborovej príručky, vypracovanie prieskumu trhu, vypracovanie štatistík, ankiet, príručiek či prehľad personálnych agentúr v Bulharsku (o čom tiež nebol predložený žiadny dôkaz), ale predmetom deklarovaného zdaniteľného plnenia je „nábor pracovníkov za mesiac júl v regiónoch HU, RO, BG". V nadväznosti na to správca dane uviedol, že podľa § 74 ods. 1 písm. f) zákona o DPH faktúra musí okrem iného obsahovať aj množstvo a druh dodaného tovaru, v danom prípade druh poskytovanej služby. Skutočnosť, že faktúra č. XXXXXXXXXX bola vystavená iba za nábor pracovníkov, potvrdil aj konateľ žalobcu v rámci svojho skoršieho vyjadrenia počas daňovej kontroly. Správca dane pripomenul, že opakovane vyzýval žalobcu, aby uviedol a konkretizoval, ktorí zamestnanci boli prijatí na základe náboru uskutočneného dodávateľom B. s.r.o. z regiónov uvedených na spornej faktúre, avšak žalobca si nepamätal, nevedel sa k uvedenému vyjadriť, avšak ani dodatočne nepredložil žiadne konkrétne meno, či identifikáciu zamestnanca prijatého na základe náboru pracovníkov uskutočneného dodávateľom B. s.r.o.

32. Podľa § 9 ods. 1 písm. a) zákona o DPH dodaním služby je každé plnenie, ktoré nie je dodaním tovaru podľa § 8 zákona o DPH.

33. Podľa § 19 ods. 2 veta prvá zákona o DPH daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

34. Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

35. Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

36. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

37. Podľa § 69 ods. 5 zákona o DPH každá osoba, ktorá uvedie vo faktúre alebo inom doklade o predaji daň, je povinná zaplatiť túto daň.

38. Podľa § 3 ods. 3 daňového poriadku správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

39. Podľa § 3 ods. 6 daňového poriadku pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon alebo inú skutočnosť rozhodujúcu pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane, ktoré nemajú ekonomické opodstatnenie a ktorých výsledkom je účelové obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, alebo ktorých výsledkom je účelové zníženie daňovej povinnosti, sa pri správe daní neprihliada.

40. Podľa § 24 ods. 1 daňového poriadku daňový subjekt preukazuje
a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,
b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

41. Podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

42. Podľa § 24 ods. 3 daňového poriadku správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

43. Podľa § 24 ods. 4 daňového poriadku ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

44. Preskúmaním veci dospel správny súd k záveru, že správna žaloba je čiastočne dôvodná. Nepriznanie práva žalobcovi na odpočítanie DPH v zdaniteľnom období júl 2017 z faktúr vystavených spoločnosťou B. s.r.o. odôvodnili daňové orgány v podstate tým, že nebolo preukázané reálne dodanie fakturovaných služieb deklarovaným dodávateľom, pričom tiež došlo k neúmernému navýšeniu ceny za fakturované služby, ktoré spoločnosť B. s.r.o. nakúpila od spoločnosti B. media, s.r.o. a následne ich bez toho, aby k nim dodala nejakú dodatočnú pridanú hodnotu, za niekoľkonásobne vyššiu cenu fakturovala žalobcovi. V tejto súvislosti dáva správny súd do pozornosti, že na to, aby si žalobca mohol oprávnenne odpočítať DPH z reklamnej služby, musí byť preukázané, že mala priamy a bezprostredný súvis s jednou alebo viacerými zdaniteľnými transakciami sťažovateľa na výstupe alebo s jeho celkovou hospodárskou činnosťou. V tomto kontexte možno poukázať na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 25.11.2021 vo veci C-334/20 Amper Metal Kft., konkrétne bod 40, podľa ktorého „zdaniteľná osoba si môže odpočítať DPH zaplatenú na vstupe za reklamné služby, ak je takéto poskytnutie služieb transakciou, ktorá podlieha DPH v zmysle článku 2 smernice o DPH a priamo a bezprostredne súvisí s jednou alebo viacerými transakciami na výstupe alebo s celkovou hospodárskou činnosťou zdaniteľnej osoby ako súčasť jej všeobecných nákladov, pričom nie je potrebné zohľadniť skutočnosť, že fakturovaná cena za tieto služby je neprimeraná v porovnaní s referenčnou hodnotou určenou vnútroštátnym daňovým orgánom alebo že tieto služby neprispeli k zvýšeniu obratu tejto zdaniteľnej osoby.“ Správca dane sa nevydal cestou spochybňovania existencie priameho a bezprostredného súvisu reklamných služieb s jednou alebo viacerými zdaniteľnými transakciami žalobcu na výstupe alebo s jeho celkovou hospodárskou činnosťou, z čoho správny súd usudzuje, že táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi spornou. Podľa názoru správneho súdu bolo tiež dokazovaním preukázané jednak odvysielanie reklamných spotov na sieti LED obrazoviek v rámci Slovenskej republiky, ktoré má vo vlastníctve spoločnosť B. media, s.r.o., ako aj rozsah dodaných služieb, čo vyplýva z výsluchu konateľa spoločnosti B. media, s.r.o. a ním poskytnutých dokladov. Správca dane síce pričítal na ťarchu žalobcu skutočnosť, že spoločnosť B. s.r.o. žalobcovi cenu dodávaných reklamných služieb niekoľkonásobne navýšila, avšak správnomu súdu chýba v odôvodnení preskúmaných rozhodnutí správna úvaha o tom, ako a či sa žalobca prijatím týchto predražených reklamných služieb stal súčasťou podvodného konania, a to minimálne na úrovni vedomosti o takomto podvodnom konaní. Z vyjadrení samotného konateľa spoločnosti B. media, s.r.o. vyplýva, že výsledná cena za jeden reklamný spot, akú od spoločnosti B. media, s.r.o. získala spoločnosť B. s.r.o., je výrazne pod úrovňou cenníkovej ceny, za ktorú by pravdepodobne u spoločnosti B. media, s.r.o. rovnaké reklamné spoty nakupoval žalobca, keďže spoločnosť B. media, s.r.o. nevníkala žalobcu ako spolupracujúcu agentúru. Správne orgány sa vôbec nevyporiadali so skutočnosťou, v akom pomere je cena za jeden reklamný spot, akú zaplatil žalobca spoločnosti B. s.r.o., k cene, akú by žalobca zaplatil spoločnosti B. media, s.r.o., pokiaľ by k obchodnej transakcii došlo priamo medzi žalobcom a spoločnosťou B., s.r.o. bez sprostredkovateľského pričinenia spoločnosti B. s.r.o.

45. Správny súd dáva do pozornosti, že pokiaľ ide o nepriznanie nároku na odpočet DPH pre nesplnenie hmotnoprávných podmienok zákona o DPH majúcich svoj základ v nejednoznačnej (alebo nepreukázanej) identifikácii zdaniteľnej osoby, ktorá mala deklarované služby (alebo tovar) dodať, čo je v podstate aj prípad spoločnosti B. s.r.o., ktorá nemala mať dostatočné personálne a technické vybavenie na dodanie deklarovaných reklamných služieb, správny súd poukazuje na rozsudok NSS SR sp. zn. 6Sžfk/42/2020 zo dňa 24.11.2021, ktorý pripomína stále platnú judikatúru Súdneho dvora EÚ, ktorá „pripúšťa vznik nároku na odpočet u dobromyseľného daňového subjektu aj v prípade, ak existujú pochybnosti na strane dodávateľa, resp. aj v prípade, ak dodávateľ nie je stotožnený. Tu je na mieste poukázať na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C80/11 a C-142/11, resp. v spojených veciach C-354/03, C-355/03 a C-484/03. Judikatúra Súdneho dvora EÚ tiež ustálila, že založením systému zodpovednosti bez zavinenia sa prekračuje rozsah nevyhnutný na ochranu

práv verejných financií (C-384/04, C-271/06). Možno zhrnúť, že Súdny dvor EU dlhodobo judikuje, že samotná skutočnosť, že plnenie nebolo skutočne vykonané dodávateľom uvedeným na faktúrach alebo jeho subdodávateľom, nepostačuje na vylúčenie práva na odpočet; pričom právo na odpočet DPH, ktorá je uvedená na faktúrach vystavených dodávateľom v prípade, ak sa ukáže, že hoci bolo dodanie uskutočnené, v skutočnosti nebolo vykonané ani dodávateľom, ani jeho subdodávateľom, možno zamietnuť jedine pod dvojitou podmienkou, že táto skutočnosť predstavuje podvodné konanie a ak sa preukáže, že vzhľadom na objektívne skutočnosti predložené daňovými úradmi zdaniteľná osoba vedela alebo mala vedieť, že uvedené plnenie zakladajúce právo na odpočet dane bolo súčasťou podvodu, pričom prislúcha vnútroštátnemu súdu túto skutočnosť overiť (C-18/13)."

46. V rozsudku sp. zn. 6Sžfk/48/2021 zo dňa 27.06.2022 uviedol NSS SR, že „v zmysle aktuálnej judikatúry Súdneho dvora EÚ nie je možné odmietnuť daňovému subjektu odpočet DPH len z dôvodu, že nevie preukázať, že ním deklarovaný dodávateľ zabezpečil dodanie prostredníctvom subdodávateľských subjektov, respektíve tieto subjekty stotožniť. K uvedenému je možné odkázať napríklad na uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci C-610/19 Vikingo zo dňa 3. septembra 2020: „Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v spojení so zásadami daňovej neutrality, efektivity a proporcionality sa má vykladať v to zmysle, že bráni vnútroštátnej praxi, na základe ktorej daňový orgán zamietne zdaniteľnej osobe právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty zaplatenej za nadobudnutie tovaru, ktorý jej bol dodaný, z dôvodu, že faktúry týkajúce sa týchto nákupov nemožno považovať za hodnoverné, pretože po prvé osoba, ktorá vyhotovila faktúru, uvedený tovar nemohla z dôvodu nedostatku potrebných materiálnych a ľudských zdrojov vyrobiť ani dodať, čiže tento tovar bol v skutočnosti nadobudnutý od inej osoby, ktorej totožnosť nebola určená, po druhé neboli dodržané vnútroštátne právne predpisy v oblasti účtovníctva, po tretie dodávateľský reťazec, ktorý viedol k uvedeným nákupom, nebol ekonomicky opodstatnený a po štvrté v prípade niektorých predchádzajúcich transakcií, ktoré boli súčasťou tohto dodávateľského reťazca, sa vyskytli nezrovnalosti. Takéto zamietnutie je možné len vtedy, ak je právne dostatočným spôsobom preukázané, že sa zdaniteľná osoba aktívne podieľala na daňovom podvode alebo vedela, alebo mala vedieť, že sú uvedené transakcie súčasťou daňového podvodu, ktorého sa dopustila osoba, ktorá vyhotovila faktúru alebo akýkoľvek iný subjekt vystupujúci na predchádzajúcom stupni uvedeného dodávateľského reťazca, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.“ Z vyššie citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ teda vyplýva, že v prípade spochybnených subdodávateľov v kontexte prejednávanej veci je možné nepriznať odpočet DPH len v prípade, kedy by bola preukázaná účasť alebo aspoň vedomosť daňového subjektu o podvodnom konaní niektorého zo subjektov zapojených do obchodného reťazca. Keďže správca dane a ani žalovaný týmto smerom nevedli svoje úvahy pri rozhodovaní o vyrubení rozdielu dane sťažovateľovi, tak kasačný súd považuje ich rozhodnutie za nezákonné.“ Nakoľko z obsahu preskúmaných rozhodnutí nevyplýva, že by daňové orgány preukázali (resp. preukazovali) účasť žalobcu na prípadnom podvodnom konaní jeho dodávateľa, resp. subdodávateľa alebo aspoň vedomosť žalobcu o takomto podvodnom konaní niektorého zo subjektov zapojených do obchodného reťazca ohľadne vysielania reklamných spotov na LED obrazovkách v zdaniteľnom období júl 2017, pričom takýmto spôsobom žalovaný a správca dane ani nekoncepovali svoju argumentáciu, možno ich závery učinené v preskúmaných rozhodnutiach o nepriznaní nároku žalobcovi na odpočet DPH pre nesplnenie hmotnoprávných podmienok zákona o DPH majúcich svoj základ v nepreukázaní dodania reklamných spotov na LED obrazovkách spoločnosťou luTT s.r.o. považovať za predčasné, čo v konečnom dôsledku vyústilo do vady nesprávneho právneho posúdenia veci. S poukazom na uvedené správny súd podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj správcu dane a vec vrátil správny orgán prvého stupňa na ďalšie konanie. Správne orgány sú právnym názorom vyjadreným v bodoch 44. až 46. tohto rozsudku pri svojom ďalšom postupe viazané.

47. Čo sa týka spornej faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 27.07.2017, správny súd sa prikláňa k záveru daňových orgánov o tom, že dokazovaním bola spochybnená samotná existencia fakturovaných služieb. Správny súd pripomína rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/4/2009 zo dňa 23.06.2010, v spojení s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 78/2011-17 zo dňa 23.02.2011, z ktorých vyplýva, že „primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojím právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane

z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený." Obdobne judikoval Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. 5Sžf/11/2014, v ktorej uviedol, že „dôkazné bremeno o reálnom dodaní tovarov a služieb zaťažuje daňový subjekt - žalobcu. Samotné preukázanie dodávok tovaru a služieb len faktúrami nie je podľa súdu dostačujúce. Faktúra je relevantným dokladom, len ak je nepochybné, že sú v nej uvedené údaje odrážajúce skutočne reálne plnenie. To, že určitý doklad má všetky náležitosti účtovného dokladu a je riadne zaúčtovaný v zmysle zákona o účtovníctve, ešte nie je dôkazom o tom, že daňový subjekt je oprávnený uplatniť si odpočítanie dane z tohto dokladu. Splnenie podmienok na uplatnenie práva na odpočítanie dane preukazuje platiteľ, pričom splnenie uvedených podmienok nespočíva len v ich formálnej deklarácii, predložení dokladov s predpísaným obsahom. Doklady musia mať povahu faktu, musia byť vystavené na materiálnom podklade a ako právna skutočnosť aj preukázané." V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Sžf/74/2015 zo dňa 03.05.2016, „pokiaľ ide o dokazovanie v daňovom konaní, dôkaznú povinnosť má prioritne daňový subjekt. Správca dane dokazovanie vykonáva, vedie dokazovanie. Jeho úlohou je zistiť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane. Dokazovanie je procesný postup, na základe ktorého správca dane získa poznatky a informácie o všetkých skutočnostiach dôležitých pre správne a objektívne rozhodnutie. Správca dane nie je pri dokazovaní viazaný iba návrhmi daňových subjektov, je však povinný zistiť skutkový stav veci čo najúplnejšie. Daňové konanie je konaním vyhľadávacím. Z uvedeného vyplýva, že je to práve správca dane, kto rozhodne, ktoré dôkazy vykoná, akým spôsobom a či dokazovanie doplní, aké závery vyvodí z jednotlivých dôkazov. V daňovom konaní sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov a zásada objektívnej pravdy. V zmysle týchto zásad sú príslušné správne orgány povinné postupovať."

48. Z výsledkov ďalšej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky poukazuje správny súd na rozsudok, sp. zn. 3Sžf/26/2016 zo dňa 18.10.2017, v zmysle ktorého „v okamihu, kedy správca dane spochybni dôveryhodnosť údajov v daňovom priznaní, musí daňový subjekt v daňovom konaní preukázať, že k realizácii plnenia skutočne došlo... Spôsob vedenia dokazovania žalovaným vychádza v tomto štádiu daňového konania z toho, že na strane žalobcu v postavení daňového subjektu nastupuje procesná povinnosť obnoviť dôveryhodnosť spochybnenej transakcie, lebo žalobca je zaťažený dôkazným bremenom preukázať všetky skutočnosti, ktoré povinne uvádza v priznaní (najmä výšku príjmov, výšku výdavkov a výšku dane). Najvyšší súd opätovne na tomto mieste poukazuje nielen na základnú zásadu obchodného práva, a to poctivého obchodného styku, ale aj tú skutočnosť, že súčasne základným predpokladom pre riadne fungovanie obchodnej spoločnosti je to, že štatutárny orgán obchodnej spoločnosti musí mať vedomosť nielen o obsahu a rozsahu činností, ktorými podnikateľ napĺňa jednotlivé definičné znaky pojmu podnikanie (viď § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka), ale aj o subjektoch, v spolupráci s ktorými tak činí. Ak takéto vedomosti evidentne štatutárnemu orgánu obchodnej spoločnosti chýbajú, potom v danom prípade ide o výkon práva na podnikanie, ktorý nepožíva v zmysle § 264 Obchodného zákonníka právnu ochranu, tzn. pochybnosti správcu dane o pravdivosti údajov uvádzaných daňovým subjektom sú v zmysle zásady obsiahnutej v ustanovení § 3 ods. 6 daňového poriadku oprávnené. Vzhľadom na spochybnenie reálnosti dodania tovaru odberateľom deklarovanych zdaniteľných plnení, sa javí dôkazné bremeno zaťažujúce žalobcu, spočívajúce len v predložení zákonom požadovaných formálne vyhotovených daňových dokladov, ako nedostatočné. Bolo potrebné, aby sám žalobca preukázal, že vynaložil a prijal všetky rozumné opatrenia a starostlivosť vyplývajúcu z rizika podnikateľskej zodpovednosti za dosahovanie účelu jeho hospodárskej činnosti, aby zabránil tomu, že sa ocitne v kolotoči fiktívnych zdaniteľných plnení zneužívajúcom právo poskytované zásadou neutrality DPH. Podľa nálezu Ústavného súdu I. ÚS 241/07-44, zo zásady skutočného obsahu právneho úkonu rozhodujúceho pre určenie dane vyplýva, že z daňového hľadiska je rozhodujúca reálna existencia plnení, ktoré boli uskutočnené, t.j. vzájomná výmena reálnych plnení, a teda vykonanie dohodnutých prác (resp. dodanie tovaru) a úhrada za toto poskytnuté plnenie. Ide o ekonomickú podstatu daňovej transakcie, ktorú zákon uprednostňuje pred formou a právnym titulom, na základe ktorého bola uskutočnená. Potreba skúmania ekonomického dôvodu daňovej transakcie sa prejavuje ako súčasť zásady posudzovania právneho úkonu podľa jeho obsahu. Výkon práva, v rámci obchodných vzťahov, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, ako už bolo vyššie uvedené, nepožíva právnu ochranu. Žalobca v konaní pred daňovými orgánmi nepreukázal, že by sa riadil uvedenými zásadami, že by v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonal všetky opatrenia zodpovedného podnikateľa na predchádzanie podvodnej činnosti, prípadne na odstránenie pochybností o tom, že sa na podvodných transakciách nepodieľal vedome."

49. V nadväznosti na citovanú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné postup správcu dane a žalovaného, ktorým spochybnil tvrdenia žalobcu vo vzťahu k faktúre č. XXXXXXXXXX

zo dňa 27.07.2017 v daňovom konaní a ním predložené dôkazy, považovať za odôvodnený a právne relevantný. Úvahy správcu dane a žalovaného odôvodňujúce toto spochybnenie nevykazujú prvky arbitrárnosti, ale naopak účinne viedli k opätovnému preneseniu dôkazného bremena na žalobcu, pričom v konečnom dôsledku možno dôkazné bremeno žalobcu vo vzťahu k zdaniteľným plneniam v zmysle faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 27.07.2017 považovať za neunesené. V daňovom konaní neboli preložené žiadne dôkazy o tom, že by v júli 2017 došlo k nejakému reálnemu náboru čo i len jedného pracovníka z Maďarska, Bulharska alebo Rumunska. Tieto dôkazy nepreložila ani R. V. ani žalobca, ktorého konateľ nevedel pomenovať ani jednu fyzickú osobu, ktorá mala byť súčasťou bližšie nešpecifikovanej množiny pracovníkov získaných náborom zo zahraničia. R. verbálne potvrdila, že zháňala ľudí v Maďarsku, Bulharsku a Rumunsku, avšak nie osobne, ale prostredníctvom dlhodobých známych, ktorí to mali robiť bezplatne. Nikoho zo spolupracovníkov však nevedela identifikovať. Prostredníctvom iných, tiež neidentifikovaných osôb, mala vykonávať prieskum trhu a následne získané informácie a podklady poskytnúť žalobcovi, avšak žiadne relevantné dôkazy na podporu svojich tvrdení nepredložila, napr. výstupy z rokovaní, záznamy z prieskumu, sumarizácia výsledkov prieskumu, zoznam osôb získaných pre žalobcu na základe náborových aktivít a pod. Žalobca neskôr tvrdil, že dodávateľ B. s.r.o. vypracoval pre neho prieskum trhu práce, že získal informácie ohľadom nezamestnanosti v Bulharsku, o voľných pracovných pozíciách, že vypracoval „výťah“ zo zákonníka práce, avšak ani tieto tvrdenia neboli podporené žiadnymi dôkazmi, ktorých autorom a spracovateľom by bola R. V.. Žiadna z oslovených personálnych agentúr v Bulharsku nepotvrdila spoluprácu, „náborovanie“ alebo akúkoľvek inú obchodnú aktivitu či transakciu, či už so spoločnosťou B. s.r.o. alebo so žalobcom samotným.

50. Žalobca bol v konaní úspešný, t. j. došlo k zrušeniu preskúmaných rozhodnutí v zmysle petitu správnej žaloby, aj keď nie zo všetkých dôvodov uvádzaných žalobcom, preto mu súd priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania (§ 167 ods. 1 SSP).

51. Tento rozsudok prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne.

V kasačnej sťažnosti je potrebné uviesť všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP, t.j. ktorému správne súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.